

اخبار

درگذشتگان

ناصرالدین انصاری قمی

آیت الله کوچه باغی

آیت الله آقای حاج میرزا محسن کوچه باغی تبریزی، یکی از علمای مشهور تبریز بود.

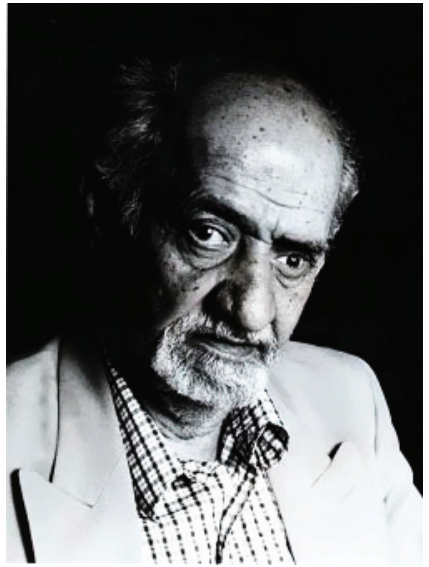
فقیه سعید در ۱۱ ربیع الاول ۱۳۴۵ ق (۱۳۰۵ ق)، در تبریز، در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش مرحوم حاج شیخ عباسعلی کوچه باغی، یکی از استادان و ائمه جماعات تبریز و از شاگردان آیت الله سید ابوالحسن انگجی بود. آن مرحوم، پس از نوجوانی، تحت تربیت و هدایت والد بزرگوارش به آموختن ادبیات و سطوح نزد حضرات آیات: شیخ حسین شنب غازی، شیخ علی اکبر نحوی، سید علی مولانا، میرزا رضی زنوزی و میرزا فتاح شهیدی پرداخت و پیش از همه از مرحوم شهیدی، بهره های بسیار برد و یکی از شاگردان ویژه ایشان به شمار آمد و دروس رسائل و مکاسب و کفایه را نزد آن بزرگوار فرا گرفت؛ سپس به نجف اشرف مهاجرت کرد و به دروس فقه و اصول آیات عظام: آقای حکیم، آقای خویی، سید عبدالهادی شیرازی، شیخ حسین حلی و شیخ علی کاشف الغطاء حاضر شد و بهره های فراوان برد و از تنی چند از آنان به دریافت اجازه اجتهاد نائل آمد. سپس به زادگاهش بازگشت و به تدریس و تألیف و اقامه جماعت و ارشاد مؤمنان پرداخت. او، از دوران جوانی در صحن مسجد شیخ لربه تدریس اشتغال داشت و در دو مسجد: اصفهانیان (ظهر) و آیت الله انگجی (مغرب و عشا) به اقامه جماعت و حدود نیم قرن در شهر تبریز به خدمات دینی و علمی پرداخت.

آثارش عبارتند از:

۱. تحقیق: بصائر الدرجات (محمد بن حسن صفار قمی)؛
 ۲. البرهان علی وجود صاحب الزمان (عج)؛
 ۳. اجوبه الاستفتائات (ج ۱)؛
 ۴. حاشیه بر عروة اوثقی؛
 ۵. اعمال حج و مدینه؛
 ۶. تصحیح: کتاب مکاسب و هدایة الطالب (میرزا فتاح شهیدی)؛
 ۷. ادعیه و اعمال حج؛
 ۸. ادعیه نماز شب.
- آن مرحوم، در ۸۵ سالگی، در روز سه شنبه اول رمضان المبارک ۱۴۳۲ ق (۱۱ مرداد ۱۳۹۰ ش) بدرود حیات گفت و پیکرش روز پنجشنبه پس از تشییع، در وادی رحمت به خاک سپرده شد.

دکتر موسوی بهبهانی

استاد دکتر حاج سید علی موسوی بهبهانی، یکی از محققان و مصححان آثار فلسفی و کلامی بود. فقیه سعید، در آذر ۱۳۰۵ ق (۱۳۴۶ ق)، در بهبهان، در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش حجة الاسلام والمسلمین حاج سید محمد حسین موسوی (م. ۱۳۸۵ ق) از شاگردان آیات عظام: میرزای نائینی، آقاضیاء عراقی و سید ابوالحسن اصفهانی و جدش آیت الله حاج سید محمد ناظم الشریعه بهبهانی (۱۲۷۰-۱۳۷۰ ق) از مشاهیر علمای خوزستان و از شاگردان آیات عظام: آخوند خراسانی، سید محمد کاظم یزدی، شیخ هادی تهرانی و اجداد و نیاکانش هم از علما و عرفا و بزرگان

تشیع بوده‌اند. (شریف رازی؛ گنجینه دانشمندان؛ ج ۳، ص ۲۴۲-۲۴۴).

آن مرحوم، پس از تحصیلات مقدمات و سطوح نزد پدر بزرگوارش، شیخ عبدالهادی مجتهدی و سیدرضا مرتضوی، در سال ۱۳۲۵ ش رهسپار حوزه علمیه قم شد و هم حجره آیت الله میرزا علی مشکینی گردید و سطوح عالی به از حضرت آیات: شیخ عبدالجواد سلهی، شیخ محمد علی حایری کرمانی و سید محمد محقق داماد و آیت الله حاج سید احمد خوانساری (شوارق) فرا گرفت و پس از آن به دروس عالی آیت الله العظمی بروجردی و آیت الله حاج شیخ عباسعلی شاهرودی حاضر شد و بهره‌های فراوان برد. او در همان سال هادر دانشکده «معمول و منقول» هم شرکت کرد و در سال ۱۳۲۸ ش، وارد دانشکده حقوق شد و در سال ۱۳۳۲ ش کارشناسی و در سال ۱۳۳۷ ش دکترای حقوق گرفت. استادنش در این دانشکده آقایان: بدیع الزمان فروزانفر، محمود شهابی، موسی عمید، حسینعلی راشد، سید حسن امامی، احمد فرید، سید علی شایگان و شیخ محمد سنگلجی بودند. در سال ۱۳۳۰ به تهران مهاجرت کرد و به تدریس در دانشکده ادبیات و تحصیل فلسفه و کلام اسلامی نزد علامه سید محمد کاظم عصار و فیلسوف نامی میرزا مهدی آشتیانی پرداخت و به دعوت دکتر محمد معین، به سازمان لغت نامه دهخدا رفت و تألیف و تدوین حرف «جیم» آن را (در ۲۷۰۰ صفحه، از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۵۰) برعهده گرفت. وی سالیان فراوان برای تدریس به دانشگاه‌های: امریکا، انگلیس، کانادا، فنلاند (۱۳۷۷-۱۳۷۹) و هلند (دانشگاه اترخت، سال‌های ۱۳۵۰-۱۳۵۳) رفت و کرسی تدریس ایران شناسی و

اسلام شناسی را پایه‌گذاری کرد و فلسفه و کلام اسلامی و تاریخ و ادبیات زبان فارسی و عربی را تدریس نمود. وی بر زبان‌های عربی و انگلیسی مسلط بود و صد هانفراز دانشمندان ایران و اروپا افتخار شاگردی او را داشتند. بر ادبیات عرب بسیار مسلط و اشعار الفیه ابن مالک و قصاید معلقات سبع و اشعار منظومه حاجی سبزواری و تهذیب المنطق تفتازانی را از حفظ بود. دکتر مهدی محقق درباره‌ی وی می‌نویسد:

دوست دیرین و همکار پیشین من دکتر سید علی موسوی بهبهانی، نمونه کاملی از فرهیختگان دیار بهبهان است که فقه و فلسفه و تربیت حوزه و دانشگاه در او یکتا گردیده است. او بیش از پنجاه سال است که با تدریس در دبیرستان و دانشگاه و دانشگاه‌های اترخت هلند و هلستینکی فنلاند، موجب فخر و مباهات ایران و ایرانی گردیده و در مجامع و کنگره‌های بین‌المللی، اندیشه و تفکر دانشمندان ناشناخته ایرانی را معرفی و اهمیت و اصالت فکرو اندیشه علمای شیعه امامیه را در زمینه‌های علوم عقلی و نقلی بازگو کرده است. آواز دویزگی برخوردار بود: یکی ذهن وقاد و تسلط او بر مناظره و مجادله که او را یک تازمیدانی کرده بود که در آن بر استاد عصار خرده می‌گرفت و او را به بحث و جدل می‌کشانید و دیگر قریحه طنز و خوش طبعی او بود که بسیاری از طلاب را گرد او جمع می‌نمود.

وی، از چهره‌های ماندگار جمهوری اسلامی بود که آثار فراوانی از خویش برجای نهاد.

آثارش عبارتند از:

۱. حکیم استرآباد: میرداماد؛
۲. کلیات معارف اسلامی؛
۳. منطق ابن حزم اندلسی (ترجمه)؛
۴. عباردانش (تصحیح، از علی نقی بن احمد بهبهانی)؛
۵. چهارده رساله فارسی (تصحیح، از صائین الدین علی بن ترکه اصفهانی)، با همکاری دکتر سید ابراهیم دیباجی؛
۶. الدرّة الفاخرة (تصحیح، از نورالدین عبدالرحمن جامی)، همراه با: شرح عبدالغفور لازری؛
۷. القبسات (تصحیح، از میرداماد (همراه با مقدمه‌ای تحلیلی)، با همکاری دکتر مهدی محقق؛
۸. اسامی قرآن و وجه تسمیه آنها (غیر چاپی)؛
۹. بخشی از لغت نامه دهخدا (حرف جیم - ۲۷۰۰ صفحه)؛
۱۰. همکاری در تألیف فرهنگ معین؛
۱۱. سیر حکمت و عرفان اسلامی در ایران (غیر چاپی)؛

۱۲. عیون المسائل (غیر چاپی)، در فقه شیعه؛
 ۱۳. تقریرات درس اصول آیت الله بروجردی (غیر چاپی)؛
 ۱۴. تقریرات درس فقه آیت الله بروجردی (غیر چاپی)؛
 ۱۵. تقریرات درس فقه آیت الله شیخ عباسعلی شاهرودی (غیر چاپی).
- سرانجام آن عالم و محقق بزرگوار، در ۸۵ سالگی، در اسفند ۱۳۸۹ ش (ربیع الثانی ۱۴۳۲ ق) بدور حیات گفت و پیکرش در بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

حجت الاسلام حسینی امینی

حضرت مستطاب حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج سید جعفر حسینی امینی، یکی از مؤلفان و محققان حوزه علمیه قم بود.

آن مرحوم، در ۵ خرداد ۱۳۲۳ ش (۱۳۶۳ ق)، در نجف اشرف، در خانه مرحوم ثقه الاسلام حاج سید حسن حسینی یزدی (داماد مرحوم حاج شیخ احمد آخوندی) زاده شد. مقدمات و سطوح را نزد حضرات آقایان: شیخ مراد بختیاری سیستانی، شیخ غلامرضا باقری، سید اسد الله مدنی و شیخ مسلم ملکوتی سرابی فرا گرفت و پس از آن به دروس خارج استادان بزرگ نجف، آیات عظام: امام خمینی، آقای خوبی، شهید سید محمد باقر صدر و سید علی سیستانی حاضر شد و بهره‌های فراوان برد و تقریرات درس آنان را هم نگاشت. در سال ۱۳۵۰ ش (۱۳۹۱ ق) در پی اخراج ایرانیان از عراق، به قم آمد و در دروس فقه و اصول آیات عظام: گلپایگانی، شریعتمداری، حاج آقا مرتضی حائری و وحید خراسانی حاضر شد و مورد توجه ایشان قرار گرفت و در کنارتحصیل، به تدریس و تألیف و تحقیق هم پرداخت. دایمی‌های گرانقدرش مرحومان حجج اسلام آقایان: حاج شیخ علی آخوندی و حاج شیخ محمد آخوندی (صاحبان انتشارات معروف و پیشنهاد در احیای کتب شیعه و نشر معارف اهل بیت علیهم السلام، «دارالکتب الاسلامیه»، در تهران و نجف) و ابوالزوجه اش مرحوم آقای حاج شیخ کاظم شاهرودی از فضلالی نجف و از شاگردان آقای خوئی، امام جماعت مسجد جعفری در خیابان «گوته» تهران (م. ۱۳۵۳ ش / ۱۳۹۴ ق) بود.

او پیش از پیروزی انقلاب به چاپ و نشر آثار و اعلامیه‌های امام خمینی، اشتغال و پس از پیروزی انقلاب هم سال‌ها معاونت فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت را برعهده داشت و برای تبلیغ اسلام و تشیع، به کشورهای اروپایی رفت و گروه بسیاری را به اسلام و

چهره‌های ماندگار جمهوری اسلامی بود. وی در بسیاری از علوم اسلامی همچون: منطق، ادبیات عرب، فلسفه، روان‌شناسی و ادبیات فارسی، از تخصص و تسلط نام برخوردار بود و طبع شعر هم داشت. جامع علم و فضل و فضیلت بود و آثارش در زمره بهترین آثار در رشته‌های یاد شده به شمار می‌رود.

کتاب‌هایش عبارتند از:

۱. منطق صوری؛
۲. منطق نظری؛
۳. فرهنگ اصطلاحات منطقی؛
۴. ترجمه ایساغوجی؛
۵. ترجمه ایفاظ النائمین؛
۶. اصول صرف و نحو؛
۷. مجموعه مقالات (در «خوانساری‌نامه»)، به همت شاگردش آقای دکتر احمد کتابی، به چاپ رسیده است). این مقالات (چهل مقاله) شامل: مقالات فلسفی و منطقی، مقالات عرفانی، مقالات روان‌شناسی، مقالات ادبی، تراجم احوال، نقد کتاب و مصاحبه‌ها است.

آن مرحوم، در آخرین روزهای سال ۱۳۸۸ ش، پس از ماه‌ها تحمل درد ورنج، بر اثر بیماری سرطان در ۸۸ سالگی روی درنقاب خاک کشید و در بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

استاد محمد فومی نوساوادا

دانشمند فقیه مرحوم استاد حاج محمد قائم صفا (فومی نوساوادا)، رهبر شیعیان ژاپن و مترجم قرآن کریم به زبان ژاپنی بود.

فقیه سعید در ژانویه ۱۹۲۴ م (۱۳۴۴ ق/ ۱۳۰۴ ش)، در شهر «گیفو» در بخش مرکزی ژاپن زاده شد و پس از

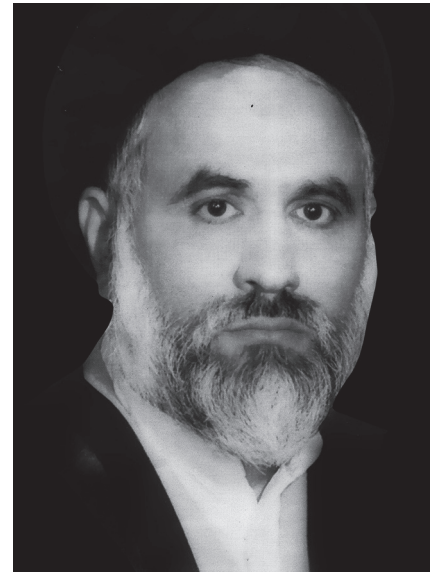
آن مرحوم، پس از یک دوره بیماری، در ۶۷ سالگی، در روز ۸ دی ۱۳۹۰ (۴ صفر ۱۴۳۳ ق) بدرود حیات گفت و پیکر پاکش روز جمعه، پس از تشییع و نماز آیت‌الله العظمی وحید، به نجف اشرف انتقال یافت و در قبرستان وادی السلام، در روی قبر مرحوم آیت‌الله حاج شیخ علی افتخاری گلپایگانی و مرحوم آیت‌الله حاج شیخ محمد غروی قزوینی به خاک سپرده شد.

دکتر خوانساری

استاد بزرگوار و دانشمند و عالم عالی‌مقدار مرحوم دکتر محمد خوانساری، یکی از محققان و صاحب‌نظران علوم فلسفی و منطقی بود.

آن مرحوم، در سال ۱۳۰۰ ش (۱۳۴۰) در اصفهان زاده شد و پس از تحصیلات متوسطه، در سال ۱۳۱۹ ش به اخذ دیپلم از دانشسرای مقدماتی نائل آمد. سپس به دانشسرای عالی رفت و از محضر بزرگانی چون استادان گرانقدر آقایان: محمد تقی مدرس رضوی، صادق رضازاده شفق، جلال‌الدین همایی، ملک الشعراء بهار، علی اکبر سیاسی، محمد معین، غلامحسین صدیقی، یحیی مهدوی و شیخ محمدحسین فاضل‌تونی در مدت چهار سال بهره‌مند شد و در سال ۱۳۲۳ ش در رشته فلسفه و علوم تربیتی با احراز رتبه اول فارغ‌التحصیل شد و پایان‌نامه‌اش - که با راهنمایی استاد دکتر یحیی مهدوی نگاشته شده بود - بهترین رساله سال شناخته شد و استادش به عنوان جایزه، یک ماه حقوق خود را به او بخشود. آن مرحوم، در اصفهان از محضر حضرات: میرزا عباس نحوی، آیت‌الله حاج آقا حسین خادمی و آیت‌الله سید عبدالحسین طیب، علوم ادبی و سطوح فقه و اصول و در تهران هم از علامه شیخ محمدحسین فاضل‌تونی، استاد جلال‌الدین همایی و آیت‌الله میرزا ابوالحسن شعرانی علوم حکمت و منطق و فلسفه (شرح منظومه و اشارات) را فرا گرفت و عالمی جامع گردید. او از سال ۱۳۲۴ ش، به تدریس در دبیرستان‌ها و سپس به تدریس در دانشگاه و در سال ۱۳۲۵ به تحصیل همزمان در رشته ادبیات فارسی پرداخت و در سال ۱۳۲۹ با گرفتن مدرک کارشناسی - با رتبه اول - وارد دوره دکتری شد و آن راهم با موفقیت گذراند. در سال ۱۳۳۷ رهسپار پاریس شد و به اخذ درجه دکتر در رشته منطق و فلسفه - با درجه عالی - توفیق یافت. سپس به تهران بازگشت و عمرش را به تدریس و تألیف و تحقیق و تربیت شاگردان فراوان گذراند.

او عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی و یکی از

تشیع رهنمون ساخت.

آثارش عبارتند از:

الف) کتاب‌های چاپی

۱. ترجمه نهج البلاغه؛
۲. آشنایی با نهج البلاغه؛
۳. ترجمه و شرح صحیفه سجاده؛
۴. اقتصاد در فقه اسلامی؛
۵. مالکیت زمین در اسلام؛
۶. داستانهای پیامبر اکرم (ص) برگرفته از بحار الانوار؛
۷. داستان‌های امام علی (ع) برگرفته از بحار الانوار؛
۸. خودسازی و تهذیب نفس؛
۹. جبر و تقویض از دیدگاه امام صادق (ع)؛
۱۰. تفسیر سوره حمد؛
۱۱. رنج‌نامه امیرالمؤمنین علیه‌السلام؛
۱۲. تحقیق: تحفة الاحباب (حاج شیخ عباس قمی)؛
۱۳. تحقیق: مرآة العقول (ج ۱۲ و ۱۳، علامه مجلسی)؛
۱۴. تحقیق: خصائص امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) (احمد بن شعیب نسائی)؛
۱۵. تحقیق: الفصول المهمة فی معرفة الأئمة (ابن صباغ مالکی)؛
۱۶. تحقیق: ریاض السالکین فی شرح صحیفه سید الساجدین (سید علی خان مدنی شیرازی)؛

ب) کتابهای غیر چاپی

۱. ترجمه «البیان فی تفسیر القرآن» (آیت‌الله خویی)؛
۲. تقریرات درس فقه (آیت‌الله خویی)؛
۳. تقریرات درس فقه (آیت‌الله سیستانی)؛
۴. تقریرات درس اصول (آیت‌الله خویی)؛
۵. تقریرات درس اصول (آیت‌الله وحید خراسانی)؛
۶. کشکول حسینی.

میرزا هاشم اشکوری و استاد بسیاری از علما و فضیلاي قم، مانند آیات عظام: امام خمینی و آقایان: مرعشی نجفی، میرزا هاشم آملی، میرزا محمد تقی تهرانی، شیخ محمد رضا طبسی نجفی و حاج سید سجاد علوی گرگانی بود. معظم له، پس از کودکی و نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد و نزد استادان گرانقدری مانند: شیخ محمد لوسانی، سید عباس زواره و سید حسین احمدی، ادبیات و سطوح و نزد پدر بزرگوارش و آیت الله شیخ محمد تقی آملی، سطوح عالی و خارج فقه و اصول را فرا گرفت و پس از وفات پدرش، به جای ایشان در مسجد جامع - شبستان شاه آبادی - به اقامه جماعت و تفسیر قرآن و درس و بحث پرداخت و پس از چند سال، در سال ۱۳۷۳ ق، به قم مهاجرت کرد و در دروس آیات عظام: آقای بروجردی، امام خمینی، گلپایگانی، شریعتمداری، محقق داماد و اراکی شرکت کرد و به ویژه سالیان بسیار از دروس فقه و اصول آیت الله العظمی اراکی بهره برد و از معروف ترین و قدیمی ترین شاگردان معظم له به شمار می رفت و در خلال تحصیل، سالیان بسیاریه تدریس سطوح عالی و خارج فقه و اصول و اخلاق و فلسفه و عرفان پرداخت و شاگردان فراوان تربیت نمود (از جمله حضرات آیات: خرازی، استادی، مصلحی اراکی، مؤمن که از شاگردان سطوح عالی ایشان به شمار می روند).

آن مرحوم، از نخستین کسانی بود که به تأیید مرجعیت امام خمینی پرداخت و در طول نهضت اسلامی مردم ایران به حمایت همه جانبه از آن برخاست و همواره، پای اعلامیه های جامعه مدرسین حوزه علمیه قم را امضا می نمود.

تحصیلات دبیرستان و دانشگاه، به مطالعه و تحقیق در آیین «شینتو» و شاخه های آن پرداخت و در این زمینه، آثار متعدد پدید آورد. در سال ۱۹۷۴ م پس از مطالعات و تحقیقات فراوان، به اسلام گروید و پس از هفت سال تحقیق در مذاهب اسلامی، در سال ۱۹۸۱ م به تشیع درآمد و از آن پس به ترویج مجددانه مذهب اهل بیت (ع) و تألیف و تحقیق آثار شریعی همت گماشت. او بیش از سی سال از عمر پربارش را به ترجمه و چاپ کتب اسلامی و شیعی، ترجمه قرآن کریم به ژاپنی (۳ بار)، نگارش مقالات، ایراد سخنرانی ها در مجامع فرهنگی و حضور در سفارت جمهوری اسلامی برای معرفی تشیع و پاسخ به پرسش های جوانان - که دسته دسته به دیدارش می رفتند - گذراند و فرزندش حجت الاسلام والمسلمین ابراهیم تاتسواچی ساوادا را هم به حوزه علمیه قم فرستاد که سال ها از دروس عالی و خارج حوزه بهره مند شد. به نوشته استاد محمد حسن اختری: «ایشان، از بندگان صالح خداوند و دانشمندی مذهب و پاک و برخوردار از سجایای اخلاقی و صلاح و سداد عملی بودند که سال ها عمر پربرکت خویش را در طریق گسترش و نشر معارف اهل بیت علیهم السلام در سرزمین با فرهنگ و متمدن ژاپن مصروف داشت و شیوه زندگی و گفتار ایشان نیز آموزنده و تقوا و پارسایی محسوب می گشت».

وی، عضو مجمع عمومی «مجمع جهانی اهل بیت» علیهم السلام بود و فرزندش آقای حاج شیخ ابراهیم تاتسوساوادا هم مدیر مجمع اهلبیت علیهم السلام در توکیو می باشد.

از آثار وی سه بار ترجمه قرآن کریم به زبان ژاپنی است. آن مرحوم در ۸۸ سالگی، در ۲۰ دی ۱۳۹۰ ش (۱۰ ژانویه ۲۰۱۲ م) بدو حیات گفت و پس از نماز فرزند بزرگوارش، در قبرستان مسلمانان توکیو به خاک سپرده شد.

آیت الله شاه آبادی

حضرت آیت الله آقای حاج شیخ محمد شاه آبادی، یکی از علمای مشهور و مدّرسین معروف حوزه علمیه قم به شمار می رفت.

آن مرحوم، در حدود سال ۱۳۴۴ ق (۱۳۰۴ ش) در تهران، در بیت علم و فقاها و فضیلت زاده شد. پدر بزرگوارش حضرت آیت الله آقای حاج میرزا محمد علی شاه آبادی (۱۲۹۲ - ۱۳۶۹ ق)، از اساطین بزرگ فقه و اصول و کلام و عرفان و فلسفه حوزه علمیه قم و از شاگردان میرزا آیات عظام: میرزای آشتیانی، آخوند خراسانی، میرزا محمد تقی شیرازی، میرزا حسین خلیلی و آقا

برخی از آثارش عبارتند از:

۱. رشحات المعارف فی التوحید الذاتی والصفاتی (به چاپ رسیده)؛
۲. رشحات العرفان (۳ ج)؛
۳. رشحات الحکمة (۳ ج)؛
۴. رشحات الاخلاق (۴ ج: یقظه، توبه و انابه، محاسبه، تفکر و تذکر)؛
۵. تعلیقه بر: اسفار؛
۶. تعلیقه بر: شفا؛
۷. تعلیقه بر: مصباح الأئس؛
۸. تعلیقه بر: کفایه؛
۹. تعلیقه بر: مکاسب؛
۱۰. تعلیقه بر: عروة الوثقی؛
۱۱. تعلیقه بر: وسیلة النجاة؛
۱۲. توضیح المسائل؛
۱۳. عقاید اسلامی (توحید و نبوت و امامت).

سرانجام آن عالم بزرگوار، پس از یک دوره بیماری، در ۸۶ سالگی در روز شنبه ۱۷ دی ۱۳۹۰ (۱۳ صفر الخیر ۱۴۳۳ ق) چشم از جهان فرو بست و پیکر پاکش روز یکشنبه ۱۸ دی پس از تشییع باشکوه و نماز آیت الله العظمی وحید خراسانی بر آن، در حرم مطهر حضرت معصومه (سلام الله علیها) در مقابل مسجد بالاسر، جنب قبر مرحوم حجت الاسلام والمسلمین آقا سید جمال خوبی به خاک سپرده شد.